

Door het water gegaan

Zondag 17 november morgendienst

Schriftgedeelte: 1 Korinthe 10:1-13

Tekst: 1 Korinthe 10:1-13

Punten

1. Grote voorrechten (1-4)
2. Ernstige zonden (5-10)
3. Dringende raadgevingen (11-13)

Vragen bij de preek

- Bij dooptoespraak
  - Waarom wordt in het gebed uit het formulier de doop vergeleken met de doortocht door de Rode Zee?
- Bij punt 1
  - Welke voorrechten kregen de Israëlieten na de uittocht?
  - Hoe zijn deze voorrechten op ons van toepassing?
- Bij punt 2
  - Welke vier zonden uit de woestijnreis noemt Paulus?
  - Op welke manier zijn deze zonden ook nu nog een bedreiging?
- Bij punt 3
  - Wat is de waarschuwing uit vers 12?
  - Wat is de troost uit vers 13?

Uit de bronnen

Johannes Calvijn in commentaar op 1 Korinthe 10:12

Uit het voorgaande besluit de apostel, dat wij niet zo moeten roemen in ons begin of voortgang, dat wij gerust zouden slapen. Want de Korinthiërs roemden zo op hun staat, dat zij hun zwakheid vergeten hebbende, in vele zonden vielen. Dit was een verkeerd betrouwen, hoedanig de profeten alom in het Israëlitische volk bestraffen. Maar omdat de papisten deze plaats verdraaien, om hun goddeloze leer van de eeuwige twijfeling van het geloof te bevestigen. Zo zullen wij opmerken, dat er tweeërlei gerustheid is.

- De een steunt op de beloften van God, daarom dat de godzalige consciëntie zeker acht, dat God haar nooit zal verlaten, en op deze onoverwinnelijke zekerheid betrouwende, trotseert ze driest en onverschrokken de duivel en de zonde. Toch desniettemin haar zwakheid gedachtig, stelt zij zich met vreeze en ootmoedigheid op God, zichzelf Hem naarstig en zorgvuldig bevelende. Dit is een heilige gerustheid, en kan van het geloof niet gescheiden worden, zoals het uit vele plaatsen van de Schrift openbaar is, en voornamelijk Rom. 8:33.
- Er is een ander gerustheid, die uit onachtzaamheid rijst, als de mensen door de tegenwoordige gaven opgeblazen zijnde, geen zorg hebben, maar in hun toestand gerust zijn, alsof zij buiten alle gevaar waren, waardoor zij alle aanvallen van de duivels onderworpen worden. Dit is die gerustheid, van welke Paulus de Korinthiërs terugroept, omdat hij zag, dat zij zichzelf in hun dwaze mening behaagden.